Skjernøyposten

- ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Nr. 4. **Julen 2008** 40. årg.

God Jul!

Vi har skrevet om julefesten på Dyrstad skolehus tidligere, men når det nå atter stunder til jul syntes vi det kunne passe med et bilde av Hanne Arntzen, tidligere leder i Historielaget, som tenner lysene på landets kanskje eneste enebærbusk som det gås rundt, 6.januar i år. Det er spesielt at vi kan synge "Så går vi rundt om en enebærbusk", og at vi faktisk også går rundt den.
Vi synes det er flott at historielaget fremdeles holder på denne tradisjonen, og gleder oss allerede til julefesten etter nyttår.

Janne

Skipskista barnehage har besøkt "Honningmannen og Honningkona" på Berge.

Helt tidlig i oktober, en vakker høstdag, tok de eldste barna i Skipskista barnehage beina fatt og gikk til "Honninghuset" på Berge. Alle gledet seg veldig. Vi hadde vært der før så vi visste litt om hva som ventet oss. Reimert, som for all fremtid er døpt til "Honningmannen" tok imot oss ute på trappa og viste oss bikubene sine bakom en liten kolle. Han fortalte at han gir biene sukkervann til mat om vinteren. Før i tida var det mange på Skjernøya som hadde bikuber, men nå er det bare han selv og en til som driver med honningproduksjon. Heldig for oss, så tar Reimert imot besøk av barnehagen vår, og han viser oss eventyret sitt. For det er nesten som et eventyr når han forteller og viser oss alt det interessante, både om biene og honningproduksjonen.

Reimert i arbeid med å skjære vekk bivoks så en kan få ut honningen

Nede i kjelleren har han en stor trommel som han slynger honningen i. Men først må de lukkede kamrene åpnes ved å skjære av et lag med bivoks med kniv.(Se på bildet) Reimerts trenede hender skjærer forsiktig av voksen mens han forteller at det er biene selv som tetter igjen åpningene med voks når de er fulle av honning. Så setter han bivoksplatene inn i trommelen. Når det er fullt av plater starter han trommelen. Den går fort, fort rundt. Honningen flyter etter en stund ut av en tut, og dette deilige, gullgule klisset renner ned i en stor pøs. Reimert er ikke sen med å finne skjeer til alle som vil smake. Tenk at noe så søtt samtidig kan være så sunt? Det skal man lete lenge etter. Barna smattet og koste seg i denne varme saligheta.

Og mer salighet skulle det bli. For da vi hadde vært hos Reimert i kjelleren en stund ble vi alle invitert opp og inn på kjøkkenet hos selveste "Honningkona". Oddbjørg hadde dekket et nydelig bord med alt vi kunne ønske oss: Vafler med syltetøy, kjeks, non-stop og brus. Vi hadde en hyggelig stund der alle sammen. Praten gikk og tida gikk nesten for fort.

Reimert forteller barna om bier og bikuber.

Da vi kom ut på trappa måtte vi bli med bort i drivhuset en tur. Der inne bugnet det av druer i klaser. Og vi måtte bare forsyne oss! Med lommer og munner fulle takket vi så hjertelig for oss, og føttene sprang nesten av seg selv hjem til barnehagen igjen. Der måtte vi dele de fine druene med de minste. Vi var litt i tvil om hva som hadde vært det søteste den dagen. Både voksne og barn hadde mange deilige minner og mange, undrende tanker kommer etter et slikt besøk: "Tenk at de til og med har honninggult hus!" "Tenk at noen kan være så snille!" "Tenk at biene klarer å lage honning selv!" Tusen takk for gjestfriheten Reimert og Oddbjørg

Hilsen barna i Skipskista, Monika og Hanne

Fra venstre Gabriel Christensen, Julian Bøe, Tom Felix Syversen, Adrian Gundersen og Alette Syvertsen. Bak står Reimert Berge og Monika Gundersen

Skjernøyposten.

-ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME -

Sigurd Aalvik, redaktør, tlf. 38 26 86 11
I redaksjonen:
Georg Walvick, tlf. 38 26 86 36
Norvald Jenssen, tlf. 38 26 86 75
Evert Knutsen, tlf. 38 26 86 86
Hanne Arntsen, tlf. 38 26 61 88
Janne Knutsen, kasserer, tlf. 38 26 85 86

Skjernøy, 4516 Mandal.

Bankgirokonto: 7877. 06. 62604

E - postadresse: skjposten@c2i.net

Adresseforandringer meldes til Evert Knutsen Skjernøyveien 254, 4516 Mandal. Tlf. 38 26 86 86/ 416 68949 mail: evert@hotproducts.no

Kontakt USA: Mrs. Agathe Tompson
865 Buck kd., Stone Ridge.
N.Y. 12484. USA.

Abonnementpris pr. år kr 100,- USA, $ 15

Fiskenytt.

Vi er klar for en ny fiskeprat. Først om hummerfisket som ble veldig begrenset i år, særlig for fritidsfiskerne som bare hadde lov til å fiske med 10 teiner pr. båt. Yrkesfiskere kunne fiske med 80 teiner. Nytt av året var også at minstemål for hummer ble økt fra 24 til 25 cm og all rognhummer måtte kastes ut på sjøen igjen. Alle fiskere måtte også ha fluktåpninger i teinene så småhummer kunne komme ut igjen.
Men det viste seg at de lovlige fluktåpningene som var kjøpt og skulle brukes var alt for store, så hummer nærmere 26 cm kunne krype rett ut igjen.
Fangstene for de fleste var fra noen få stykker og opp 18 - 20 for de heldigste som fisket med 10 teiner. Det var særlig hannhummeren som er smalere over ryggskallet som gikk lettere ut. Men også hunnhummeren kunne krype ut.
Det var veldig mye krabber i hummerteinene, men de aller fleste var vasstasker og tomme for mat, så det ser ut som krabbene har overtatt hummerurene.
Av annet fiske har det vært veldig dårlig. En liten lysning er at det er en del torsk mellom en og to kilo, men større torsk er sjelden å få i både i garn og på snøre.
Nå får vi håpe på den store juletorsken også i år, skulle denne svikte helt går det går det jo godt an med to-kilos torsk også.
Lykke til med juletorsken.

G.W

En utrolig fiskehistorie.

Denne historien handler om en hummer som nokså sikkert har gått inn i en teine for ca. 3 år siden.
Denne hummeren ble fanget i en teine som Sigurd Dyrstad fikk opp da han dro teinene i høst. Teina var en som hans bror Jan Øystein hadde mistet for 3 år siden i Slotsborgrenna og den hadde hengt seg opp i teina til Sigurd
Teina som Jan Øystein mistet var antakelig kuttet av båttrafikken ut og inn Færøysundet, så det bare var én dobbe igjen på tauet, denne hadde med resten av tauet viklet seg rundt teina til Sigurd.
Det var noe av krabbeskall og beinrester av fisk i teina der hummeren var, som målte 35 cm og målte mellom 1 og 2 kilo.
Teina var utstyrt med et såkalt "soverom" som det er nesten umulig å komme ut av.

G. W.

Skjernøymann på tv.

Svein Walvick, som er yrkesfisker, deltar i dorgefisket etter makrell på Vestlandet. I forbindelse med dette var han med i et tv-program om bruk av fiskeressurser i oppdrettsnæringen. Denne næringen bruker store mengder villfisk til produksjon av oppdrettsfisk, hovedsaklig laks og ørret. Det går med ca 3 kg villfisk per produsert kg med oppdrettsfisk. Det importeres også villfisk fra fjerntliggende områder til bruk i oppdrettsnæringen. Spørsmålet som programmet dreide seg om var om ikke villfisken kunne anvendes på en bedre måte til direkte konsum. Dorgemakrellen anvendes 100 % til konsum.

Skifting av kledning på grendehuset

Bildet viser veggen når den gamle kleddning er fjernet. Vi skrev om dette i forrige nummer.

SKJERNØY KAPELL

Adventstid **Luk. 4 . vers 16. - 21.** **Adventstid**

Han kom også til Nasaret hvor han var vokst opp, og på sabbaten gikk han inn i synagogen som han pleide. Da han reiste seg for å lese av skriften rakte de ham profeten Jesajas bok. Han åpnet bokrullen og fant det stedet der det står skrevet: Herrens ånd er over meg, for han har salvet meg til å forkynne et gledesbudskap for fattige. Han har sendt meg for å kunngjøre at fanger skal få frihet og blinde få synet igjen, for å sette undertrykte fri og rope ut et nådens år fra Herren. Så rullet han bokrullen sammen , rakte den til tjeneren og satte seg. Alle i synagogen stirret spent på ham. Han begynte med å si : "I dag er dette skriftordet blitt oppfylt mens dere hørte på".

Snart er 2008 over, et år som har gått utrolig fort, spør du meg.
I arbeidet på kapellet har det også vært mye å gjøre. Vi står jo for planlagt utbygging og hva det medfører. Tegningene for utbyggingen er nå lagt fram for kommunen. Det tar to måneder, sier de. Når de har fått uttalt seg vil det igjen bli et nytt møte for alle. Inntil da håper vi kommunen ser vellvillig på dette. Det er spennende tider. Innsamlingen er kommet opp i over 700.000 kr til nå, men vi håper på noen "julegaver".
15. og 16. okt. hadde vi to møter med Bjarne Christensen, med godt frammøte. Den 17. var det skalldyrfest, med full storesal. Da var Reidar Hågan Walvick taler. Han fikk sagt utrolig mye på ti minutter. Ei fin møteuke. Matteusevangeliet ved Knut S. Dale har holdt på flere kvelder nå i høst. De to siste kvelder var tirsdag 2. des. og søndag 7. Han tok for seg alle kapitlene og på hver kveld ble det vist en film over de utvalgte kapitlene.
1.nov. var det en kveld utenom det vanlige; "Skjernøytalenter". Vi hadde invitert store og små til å delta med sine talenter. Fremmøtet var imponerende og de var utrolig flinke, både små og store. Stå på - yes we can!
Båtførerkurset slo godt an med 32 påmeldte, helt fra Konsmo og ut til kysten. Kurset har gått over to torsdager og tre lørdager. På lørdagene kunne deltakerne kjøpe varm mat, og kaffe og kaker hørte også med. En vil prøve å sette opp nytt kurs til våren.
Grøtfesten blir i år 12. des. Da kommer Frode Eikrem. Julefesten blir som vanlig 28. desember. Vi håper på god oppslutning. God adventstid og god førjulstid.

Å.Aa.

Årsmøte og utlodning - Skjernøy Helselag 2008

Skjernøy Helselag hadde det årlige årsmøtet med påfølgende utlodning tirsdag 25.november.
Leder Kari Pedersen åpnet møtet, og vi sang "Gjør det lille du kan". Hun uttrykte bekymring for Helselagets fremtid, da det er veldig vanskelig å få noen nye med i styret. Vi har heldigvis gode hjelpere som stiller opp på formiddagstreffene, og ellers når det trengs. Mia er f.eks. fast vikar for Janne som er på jobb, men vi ønsker oss også flere i styret. Det ble ingen valg, selv om Kari og Janne sto på valg. Det var ingen andre kandidater, og vi står ett år om gangen, foreløpig.
Janne Ø. Knutsen leste årsmeldingen, som inneholder opplysninger om hva vi har foretatt oss i 2008:
Vi har hatt en nedgang på 7 medlemmer siden i fjor, så nå er vi 59 medlemmer.
I 2001, for syv år siden, var vi 94 medlemmer, så nedgangen er dramatisk.
Vi har hatt 5 styremøter, 7 formiddagstreff, høstfest, og julemøte med grøt 9.desember.
Vi har kjøpt og selv skrapt 200 hjertelodd, med mager gevinst.
Vi har til sammen gitt kr 11.236 til forskning på Alzheimer/demens,
og vi har gitt kr 7.000 til forskning på hjerte-/karsykdommer.
Vi har vært på 1 regionmøte, og på Skjernøydagen stekte og solgte vi lapper til inntekt for Skjernøy Vel.
Vi har gitt refleksvester til øyas ene 3.klassing, og blomster og heftet "Når småbarn skader seg" til 5 nybakte foreldre, og blomster ved runde dager, sykdom og dødsfall.
Nå før jul får alle over 75 år, vårt æresmedlem Oddbjørg, våre gode hjelpere Mia (blomster/+ vikar), Berit (piano), Erling som alltid stiller opp når vi skal rigge til høstfesten, og Ivar (revisor), samt vi i styret en julestjerne.
Bodil Aalvik leste opp fra regnskapet i Signes fravær, som i grove trekk er beskrevet ovenfor.
Så var det kaffe og vafler, og utlodning.
Vi hadde fått inn mange flotte gevinster, og vi solgte lodd og årer for kr. 11.170.
Til slutt leste Kari et dikt, så sang vi "Hver dag er en sjelden gave", og så ønsket Kari oss 26 som hadde tatt turen til Kapellet denne kvelden vel hjem.

Janne

Portrettet.

Denne gang er vi på Dyrstad hos Magnhild Brovig som bor i et lite hus nede i stranda.

Hun har opplevd mye av harde nederlag, men også mye å glede seg over, og humøret er som alltid på topp. Som hun sier selv - det hun har opplevd kunne blitt en hel bok hvis hun skulle fortelle alt fra begynnelsen.

Jeg er født på Dyrstad 7.6.1937. Jeg har folkeskolen her på øya og så Birkeland folkehøgskole isteden for framhaldskolen på Ljosheim som mange fra øya gikk videre på. Jeg synes det var greit å gå på folkehøgskolen, jeg lærte mye der. Jeg kom jo tidlig ut i arbeid, den første jobben jeg hadde var hos baker Schmidt i Mandal. Det var vanlig at folk fra Skjernøy begynte hos ham. Hos bakeren ble det bare en sommerjobb, så senere på året begynte jeg å jobbe på Mandal reperbane. Men her ble det heller ikke så lenge, kanskje bare et års tid, for jeg hadde en vond rygg, den fikk jeg ødelagt da jeg falt ned fra rekkverket på trappa til huset hvor Edith Dyrstad bor. Jeg var ung og vilter og skulle prøve å "tre nåla" men jeg falt ned på ryggen i sementen. Det ble aldri gjort noe med den skaden, så jeg gikk med vond rygg etter dette.

Så begynte jeg å jobbe på Marna konfeksjonsfabrikk og der ble jeg en stund. Men så ble jeg lagt inn på et hospital i Sandviken ved Oslo, og der lå jeg i strekk med gips i 6 uker for å prøve å reperare skaden i ryggen. Operasjon ville de ikke ta. På det hospitalet ble jeg kjent med en dame fra Kristiansand, og hun tilbød meg huspost, så fikk jeg prøvd det også. Jeg lærte en del på de plassene jeg jobbet så det var jo positivt.

Jeg ble tidlig gift, var bare 19 år, med en mann fra Åseral som het Odd Ljosland, og jeg har 6 barn. Det er Salve som blir 52 år og bor i Ulvegjelet, han har overtatt gården i Åseral etter svigerfar, så han driver med utbygging av hyttefelt der oppe. Så er det Kirsti som blir 50 år i januar, og hun bor i mitt gamle hjem i Molkebakken. Alf blir 47 og bor i Lyngdal, tvillingene Bjørn og Knut er 41 år, Bjørn bor i Mandal mens Knut bor hos meg, og som jeg har som visergutt, og så er det Martin som er 35 år og bor på Birkenes.

Det var i 1956 vi giftet oss, og Odd var mye syk og døde i 1972. Han var sjømann, så den første tiden bodde jeg hjemme hos mine foreldre mens han seilte ute, der kom også mitt første barn til verden Vi bodde i gjestgiveriet i Skjernøysund en stund før vi flyttet til Molkebakken i Mandal. Senere ble det 4 til med Odd og et barn senere med mann nummer to, som jeg traff en stund etter at Odd døde. Han het Leiv Brovig og døde etter en fallulykke, vi hadde bodd sammen ca. 2 år, og vi giftet oss bare snaue en måned før han døde, jeg følte vi hadde fått det veldig greit sammen, jeg hadde en solid mann til støtte, så dette var et hardt slag. Så var det å prøve å komme seg oppover igjen. Han hadde bil så jeg besluttet å ta førerkortet så jeg kunne komme ut litt, og det har jeg ikke angret på.

Som om ikke dette var nok så brant huset vårt i Molkebakken ned. Det eneste jeg fikk berget var en gammel gryte jeg hadde fått av min far til jul, og en koffert med min og Kirsti sin bunad. Den sto slik at brannslangen pøste vann på den hele tiden, så disse var etter rensing like fine. Ungene og jeg var ute, så vi reddet livet, men sto på bar bakke. Det var ikke så enkelt for en mor med 4 unger (Salve var flyttet hjemmefra) å leie et hus mens huset vårt ble bygget opp igjen, men det gikk det også.. Vi fikk leid huset til en sjømann som da seilte ute. Hva som var årsaken til brannen vet vi ikke, men jeg tror det var katten. Vi hadde en liten kattunge som var inne, og jeg vet at det sto en liten lampe i vinduet som jeg hadde tatt skjermen av, jeg tror katten var kommet opp i vinduet og veltet den opp i sofaen, for det var der brannen startet. Jeg var veldig glad for at vi alle reddet livet og forsikringen var i orden. Denne brannen var i 1977 og samtidig med at det brant i Dyreparken i Kristiansand, så det sto i avisen at alle apekattene overlevde, så dette kunne lett misforstås.

Et år senere skulle jeg på søpla med noe, og da jeg kom ut var bilen borte, men så hørte jeg Martin rope: "Mamma vi vil ikke ha den dumme bilen mer"! Han var 4 - 5 år og hadde kommet seg inn i bilen og på en eller annen måte fått løsnet håndbrekket og satt utfor skrenten som jeg tror er 30 - 40 meter ned. Bilen hadde gått rundt flere ganger, men Martin som var like hel hadde holdt seg i rattet. Bilen sto på hjulene på jordet så jeg kunne kjøre den bort, men den var stygt ramponert.

Jeg følte det sånn at det hele tiden var noe som trykket meg ned med mange tunge stunder, men jeg måtte jo bare prøve å komme meg videre.

På denne tiden hadde jeg funnet min tredje mann, han het Karl G. Hillesund men ble bare kalt Kalle.Han var også sjømann. Dette hjalp veldig på økonomien, for den var dårlig, jeg hadde jo bare enketrygd etter min første mann så det var ikke så mye, og så barnebidrag. Barna mine kunne ikke få så mye som andre barn fikk, så det var veldig vondt at en måtte si nei gang på gang når det var noe de ville ha.

Fors. neste side.

Magnghild fors. fra forrige side.
Denne mannen seilte som telegrafist, men da det begynte å ta slutt på telegrafistjobbene søkte han jobb i forsvarets overkommando og fikk telegrafistjobb i kystradiostasjonene i Nord Norge, så vi flyttet opp til Karasjok. Jeg syntes det var godt å komme meg vekk fra alt her nede, jeg syntes jeg hadde fått nok. Der oppe kunne vi være oss selv uten at noen kjente oss, og jeg kunne begynne helt på nytt igjen for selvtilliten var sterkt svekket. Her følte jeg at jeg fikk nye krefter og så mye lysere på tilværelsen. Dette var i 1987 , og jeg ble boende der i 8 1/2 år. Av barna hadde jeg med meg minstemann, Kirsti bodde der også en stund, da hun gikk på lærerskolen, og Bjørn bodde også litt der oppe.
Kalle fikk kreft og døde i 1991, men jeg forsatte å bo i Karasjok noen år til. Jeg trivdes veldig godt der, og jeg kom godt styrket ut, kan si det slik at jeg ble veldig god til å svare for meg og si fra om egne meninger.
I 1996 flyttet jeg til Skjernøya, og her trives jeg veldig godt. Jeg overtok en hytte som min far hadde satt opp i stranda som han kalte "Tabernaklet", denne reiv jeg og bygde en større hytte litt lengere oppe, hvor jeg bor nå.
Jeg har alltid hatt interesse for teater og revyer, så jeg begynte med noe i Nord Norge, så jeg har faktisk stått på scenen i Karasjok, også. Det var et amatørteater som kalte seg "Katta" og dette har vært veldig moro.
Her på Skjernøy har jeg vært med og også skrevet noen av revyene. Det har jo blitt en del siden jeg kom hit, og som sagt var det veldig moro, men det er vanskelig å få folk til å opptre, for mange passer det dårlig på grunn av arbeid o.l. Når vi holdt på så var det en sammensveiset gjeng, vi hadde det så gøy, men det blir jo mye pugging - noen ganger legger vi til eller glemmer noe men det går som regel greit. Kunne godt ønske at en fikk til noe igjen. Jeg har også vært med i revyer andre steder, bl.a. Sånum hvor jeg var med på å regissere, og dette var gøy. Jeg kunne godt tenke meg å bli skuespiller, jeg husker i min barndom hvordan jeg så opp til Nils og Ragnhild Hald som bodde i hytte i Skjernøysund om sommeren.
Ellers så er jeg med i Lindesnes nærradio og dette er sabla gøy. Vi sitter i et studio på Vigeland og prater bare tull. Det er et underholdningsprogram som går på lufta torsdagskvelder hvor folk kan ringe inn og svare på spørsmål eller fortelle om noe de har opplevd. Jeg er der to torsdager i måneden fra kl. 19.00 til 21.00. Jeg har også tidligere hatt noe på fredager. Dette programmet jeg er med på nå er noe som heter "Hønseprat", ja vi bare sitter og kakler fra 19.00 til 21.00.
Jeg er ikke flink til å benytte meg av det som skjer her på øya, men jeg er med i strandkomiteen hvor vi har en sammenkomst om sommeren, og dette er også moro. Vi har konkuranser, griller, brenner bål, og har en liten basar. Vi har hatt det hvert år, men i sommer ble det ikke noe. Jeg var også bortreist til Bulgaria ved Svartehavet sammen med min sønn.
Jeg er avhengig av den elektriske rullestolen, jeg kan ikke bevege meg langt uten den. Men jeg har også bil. Det er vanskelig å gå ned på brygga, det gjør vondt å gå. Denne stolen bruker jeg nå som bein.
Jeg er ikke mye glad i røykeloven, at en må helt ut for å røyke. At en må stå der og fryse for å få denne blåsen er noe stort tull. Jeg husker på juletrefestene på kapellet hvor alle mannfolkene sto i gangen og røykte, og der trivdes også jeg.
Når det gjelder hobbyer så har jeg drevet med treskjæring en del år, og det har jeg likt godt. Jeg begynte i 1997 og det er blitt en del ting som henger på veggen, både her og hos mine barn. Det er ikke så mange damer som driver med denne hobbyen. Ellers er det vanlig håndarbeid, jeg hekler, syr og strikker og gir bort til barn og barnebarn, helselag, premier til nærradio o.s.v. Jeg sitter her alene foran fjernsynet med håndarbeidet og trives med det.
Jeg trives godt i bomiljøet, det er som å bo i et paradis. Det er fint å bo på Skjernøy.
Det er et godt miljø her på Dyrstad, jeg må nevne at flottere barn og unge enn her på øya tror jeg en skal lete lenge etter, de er så hjelpsomme, aldri noe rampestreker som vi var flinke til i den alderen. Ja, de unge er så kjekke, de skal ha all ros.
Jeg synes også tilbudet til alle her ute er bra, men det er dårlig bussforbindelse om sommeren og om kvelden, så en er totalt avhengig av bil for å bo her. Likeså kunne jeg godt tenke meg en "krambu" igjen, det er jo et stykke vei til byen.
Når det gjelder framtiden hvordan øya skal se ut mener jeg at vi har god plass til flere hus, jo mer folk jo triveligere er det. Jeg mener det godt kunne bli satt opp flere hus og få hogget ned noe mer skau.
Øya er i vekst, men husene må ikke komme alt for tett.
Vi takker Magnhild for hun ville stille opp til dette intervjuvet.

Sigurd.

Dametrimmen har startet opp igjen.

Etter et opphold på 25 år er dametrimmen igang igjen på grendehuset. Dersom du har gått forbi grendehuset en mandagskveld denne høsten har du kanskje hørt høy musikk og sett armer eller bein som veiver og flakser i de åpne vinduene. Da skal du vite at det ikke er dugnad eller nedvask, men spreke damer som trener i et intenst tempo. Det har til tider blitt dampende svett der inne i lokalet, og en gang klarte dampen faktisk å utløse brannalarmen!

Bak fra vensre: Linda Torgersen, Gunn Siri Amundsen, Kjersti Hansen, Jorun Lohnås, Inger Lise Karlsen, Gunn Hilde Syvertsen, Anette Bongsted, Vibekke Aanesen og Monica Gundersen.
Foran fra venstre: Stine Grøsfjeld, Elin Gabrielsen, Hanne Arntsen, Ingrid Ilebekk og Stine Pedersen.
De som ikke er tilstede på bilde er: Ida Hjemdahl, Cecilie Jenssen, Esther Vågsvold og Helen Ovanger.

Ikke lenge etter at trimmen ble annonsert i monterne var listen med påmeldte full. 17 spreke damer møtes en gang i uken. Det er særlig moro at aldersspredingen er stor. Den yngste, som heter Cecilie er 25 år og den eldste er Ester på 70 år. Tiltaket er svært populært. Det står til og med 14 på venteliste. Mange har gått og ventet på et tilbud som dette på øya. Med mange mørke høst- og vinterkvelder og ingen opplyste turløyper her, er det ikke alltid like lett å komme seg ut for å trene.

Trim for damer har faktisk en lang tradisjon her ute. På begynnelsen av 60-tallet startet Ellen Herstad opp en liknende dametrim som også var populær. Liv Kolstad overtok trimmen etter henne på slutten av 60-tallet. Kirsten og Sonja drev trimmen for damer på 80-tallet, og da var det også barnetrening som nesten alle barna var med på. Siden den gang har det vært et heller langt opphold for en slik type aktivitet. Men nå er det heldigvis i gang igjen, takket være initiativ fra Ingrid.

Nå har vi leid inn instruktør Trude Ellefsen. Hun kjører damene hardt både på kondisjon og styrke.

Det er veldig hyggelig å ha en slik trening bare for damer. Vi oppmuntrer hverandre til å stå på underveis, og innimellom faller også morsomme kommentarer fra en og annen krok: "dette er jo fysisk umulig!"

Nå ser det ut til at tilbudet kanskje kan utvides til to kvelder i uken på nyåret.

Det er flott, både at damene har fått et "livlig tilbud" på grendehuset, og at grendehuset har fått et livlig "dameliv" på kveldene.

Hanne

Fotballøkka- Tjosdalsbukta

Som kjent ble den nye fotballøkka planert og sådd sist vår. Det viste seg dessverre at arbeidet ikke ble helt vellykket, hovedårsaken var den langvarige tørken på vårparten. Prosjektleder Bjørn Vikøyr og styret i Skjernøy Vel besluttet derfor å legge ferdigplen, naturgress. Terrengtransport fjernet gammel plen, og rettet opp banen.

Her er resultatet.

Teodor Aanensen med rulla.

Den 7.november om kvelden ble den nye plenen rullet ut på dugnad. Det var 12 paller med til sammen ca. 320 ruller gress som skulle legges ut og rulles på 900 m2 bane.

Det var et meget godt fremmøte, ca. 30 personer i alle aldere (store og små) deltok. Etter 4 timer var det nye grønne teppet på plass og ferdig rullet. Vi planlegger å ta i bruk den nye banen 17.mai.

Knut B. Knutsen

Vi blar i arkivet.

Vi er forsatt i nr.1 - 1975 og det opplyses at folketallet pr 1/1 - 75 på øya er kommet opp i 280 personer med en økning på 8 siden året før. Dette har i store trekk vært utviklingen de siste 10 - 12 årene.
Slik er det ikke på naboøyene Udø og Landøy. I vinter har post og fergemannen Tonning Pettersen flyttet inn fra Udø til Skogsøy, så nå ligger Udø øde. På Landøy er det tre personer som bor der om vinteren.

Jonas K. Gabrielsen forteller i dette nummeret om "Stjernøens opprivingskompani" Det er for langt til å ta med her, men hvis noen er interessert å lese det kan dere ta konkakt med "Skjernøyposten".
Han forteller det ble hugget opp 8 skuter på Farestad. Den første var en skonnert som ble funnet kantret utforbi Hilløy ved navn "Breslau" av loser fra Farestad. Den siste og også største var barken "Paulus" som var mellom 1000 og 1200 tonn, og var var ved ankomsten til Skjernøy i full seilbar stand.
Han forteller at skutene var fullt utrustet, til og med proviant ombord. Etter at første verdenskrig brøt ut i 1914 ble selskapet lagt ned.

Båtførerkurs på kapellet

Kurset har gått over to torsdager og tre lørdager og deltakerene har hatt det greit. Folk fra ungdomsforeningen sto for ervering av både varm og kald mat, og overskuddet gikk til utbyggingen av kapellet. Det var 32 påmeldte deltakere. Det var mange fra øya, men det kom folk helt fra Konsmo, Mandal og distriktet for å delta. Instruktør var Paul Storholdt. En håper å kunne starte opp igjen ett nytt kurs til våren. Så dere som ikke fikk meldt dere på nå, prøv igjen til våren.

Skjernøy barnekor imponerer.

I flere år på rad har Skjernøy barnekor sunget på den årlige julemessa i Mandal bedehus. Også i år stilte de opp på denne tradisjonsfylte og hyggelige tilstelningen som var fredag 21.november. For dem som ikke har hørt koret vårt på en stund, kan vi fortelle at det er bare blitt mer og mer trøkk i dem med årene. De er ikke så mange med i år som tidligere, men som møtelederen sa, så er det utrolig mye kraft i de barnestemmene som synger der. På julemessa sang de veldig samstemt, rent og med engasjement. Vi har flinke solister, og det ser ut som om alle trives med å synge. Man kan også godt høre tekstene som blir sunget, og det er jo viktig. Sangene fenget de fremmøtte på julemessa som klappet ivrig med i takt. Vi kan godt være stolte av SBK som nå har gledet oss i flere år. Takk for flott innsats og sang både til barna og til dere voksne som driver barnekoret vårt.

Her står koret oppstilt på bedehuset i Mandal på julemessen.

Fors. neste side.

Fors. fra forrige side.

Første søndag i desember
ble koret også invitert til å synge. Denne gang på Fylkesmuseet i Kristiansand. Utkledd som i gamle dager (se bildet) sang barna de gode, kjære julesangene for mange hundre fremmøtte mennesker på julemesse. I vinterfrosten sang de så nydelig at flere fikk tårer i øynene. Mange skjernøyfolk hadde møtt fram, og vi var veldig stolte av barna "våre". Takk for flotte førjulsopplevelser SBK!

Hanne

Historikk.

Reinert i Bergsdalen.

Vi tar med et utdrag av det som Harry Walvik skrev i "Skjernøyposten" nr. 2, 1983 om Reinert Olsen Berge, som bodde og drev fiskemottak i Bergsdalen. Han bygde omkring 1900 en stor sjøbu til fiskemottakerstasjon i Bergsdalstranda. I sesongene måtte han ha hjelp og det og det kunne være opp til 10-20 kvinner og ungdommer i arbeide. Mennene var på fiske og så måtte kvinnene ta til. Døtrene til Reinert ble sendt rundt på øya for å spørre om hjelp på brygga. Over alt ble de mottatt med takknemlighet og stor glede for å være med. Kronene var svært få, og ekstrafortjeneste, ja, det var det bare Reinert som kunne tilby dem. Ikke rart at han var en aktet mann på øya. Kvinnenes jobb var å veie, renske og salte fisken i tønner. Disse ble så lagret, og når prisen var gunstig, ble de solgt. En del av makrellen ble iset og sendt østover med frakteskøyter. Denne isen ble saget ut i passende blokker i Farestadvågen eller annet passende sted om vinteren. Reinert hadde også satt opp et tilbygg til fiskemottakerstasjonen for islagring. Dette var isolert med datiden beste isolasjon, papp og spon.

Bergsdalen. I den store sjøbua midt på bildet var det fra ca. 1905 til 1930 fiskeutsalg. Fisken ble flekket og lagt i store hummerkister langs brygga for vanning, for siden å bli saltet og studd i tønner og solgt vide omkring.

Reinert døde i 1915 og datteren Thala overtok forretningen sammen med sin mann Kristian Jacobsen.
Reinert var en allsidig og driftig mann, noe som også ordtaket, som ennå går på øya om ham sier så treffende; Reinert hadde hest, stut og separarator.

På brygga i Bergsdalen pågikk arbeidet for fullt.

Reinert og han kone drev også butikk (krambu) og de fikk innlagt Skjernøyas første telefon, de måtte koste all innleggingen selv.

Bildene er fra boken Fisk og fiskerier av Åge Wilhemsen og Carl Johan Bentsen.

Smånytt fra øya.

Motorhavari.

Lørdag 18.oktober skulle vi ut og trekke teiner, og da vi var på vei vestover så vi "Strandbuen" bli slept opp til byen av Terje Larsen i "Ziko". "Strandbuen ble landsatt på John Walvicks båtbyggeri. Vi hadde snakket med eieren, Sverre Gunnar Syvertsen, et par dager før, og da trodde han det var noe galt med giret. Etter nærmere undersøkelser viste det seg at det var koblingen det var noe galt med, og giret og propellen var også temmelig slitt. Så enden på visa ble at han måtte skifte ut hele motoren, med gir og propell. Den nye motoren er nå installert, og "Strandbuen" er igjen å se ute på fiskefeltet.

Makrell.

Så sent som i siste halvdel av november har det vært store makrellstimer å se flere steder rundt øya, og spesielt i Nordfjorden. Dette er noe utenom det vanlige, men det er jo så mangt i naturen nå. De fleste har vel for lengst avsluttet makrellsesongen, så de fleste får vel lov til å gå til neste vår.

Bronsemedalje.

Lørdag 1.november arrangerte Mandal Karateklubb Sørlandsmesterskap. Julia Bydahl (15) var med i klassen Kumite (som betyr kamp). Hun gjorde en god jobb, og fikk bronsemedalje.
Vi gratulerer.

Ørn på besøk

Kongeørnen pleier å komme på besøk på våre kanter til disse tider, gjerne ute blant de ytterste holmer og skjær, og den skuffet ikke i år heller. To flotte eksemplarer svevde på mektige vinger over Skjøringen 22.november.

Rådyrstammen

ser nå ut til å være stabilisert på et atskillig lavere nivå enn tidligere, og etter det redaksjonen har bragt i erfaring er det skutt ca. 10 dyr på Skjernøy. Det finnes også en eller to elger, men det ser ut som de har vanskelig for å formere seg, noe som vel beror på en generelt svært redusert stamme. Tidligere kunne man støte på elg både tidlig og sent på vei til Mandal, nå skjer det svært sjeldent.

Produktiv dame.

Olga Berge er en produktiv dame. Hun har gjennom mange år, strikket hundrevis av plagg, tepper, bukser, jakker og sokker, som er sendt til sårt trengende i Øst-Europa. I ukebladet "Familien" ble dette omtalt med bilde, og hun fikk en fin lysestake i gave. Et fantastisk flott tiltak, som sikkert har vært til ekstra stor glede for mottager, men også for giver.
Garn til strikkingen har hun skaffet selv fra venner og kjente, så om noen har noe på lur, vil hun sikkert sette pris på å omskape dette til varme plagg for sårt trengende.

Boplikt.

Et av de nye husene på Saltvolla har de siste par årene bare vært bebodd om sommeren.
Dette har naboene reagert på og sendt et brev til Mandal kommune at ekteparet som nå bor i Kristiansand ikke overholder boplikten. Brevet er underskrevet av 6 naboer. De godtar på ingen måte at et boligus som er kjøpt som bolig benyttes som hytte noen få sommerdager, og resten av året står mørkt og tomt. De som ønsker å bruke slike boliger til fritidsformål må søke

konsesjon. Huseier Kristian Ribe avviser påstanden på det sterkeste og mener boplikten ble overholdt i 2007 og 2008. Han forklarer fraværet med mye reiser, både i ferier og jobbsammenheng. Han har også oppført en bod ved huset i henhold til reguleringsplanen, og boden er ikke så populær for alle. Han forsikrer at han også i framtiden vil innfri kravene til boplikt på øya som minium er å bo på stedet minst halvparten av årets dager.

Leteaksjon i Nordfjorden

Søndag 26.oktober ble det en storstilt leteaksjon i Nordfjorden, en båt var funnet på Lille Gressholme med motoren i gang. Både redningshelikopter og legehelikopter lette, og redningsskøyta "Hvaler" og flere andre båter deltok i aksjonen. Det viste seg at det var noen ungdommer som hadde stjålet båten, og bare plassert den på holmen uten å melde fra. Selv hadde de dratt derfra i en annen båt, og mens redningsaksjonen pågikk satt de på en pizzarestaurant i Mandal og koste seg. Kanaljene var heldige og slapp regningen på redningsaksjonen, som kom opp i et betydelig beløp.

Vi beklager.

Det hender at vi ikke får med navnene på alle familiemedlemmene som flytter ut eller foretar andre ting. Vi må innrømme det er litt vanskelig å følge med.
Ved dåp i kapellet 14. sept. ble etternavnet til den ene av foreldrene uteblitt. Det skal være Kari Wathne og Kjetil Skristad bosatt Mjøndalen ved Drammen.
Så var det de som har flyttet inn på Berge. Vi fikk ikke notert navnet på datteren som også bor der. Hun heter Martine og vi ønsker også henne velkommen til øya.

Selhund og villsauer.

Lørdag 6.desember var det rusetrekking. Været var nokså fint, og da vi gikk gjennom sundet mellom Risøy og Aspholmen så vi denne lille selen som lå og solte seg på et lite skjær. Da vi kom for nær forsvant den, naturlig nok, men flere har sett sel i dette området, så han holder seg antagelig der.

Da vi nesten var igjennom sundet så vi de tre villsauene på Aspholmen, de fulgte oss med blikket til vi var utenfor synsvidde. Det er mor, far og barn som er der ute.
- og er det ikke et gammelt ordtak som sier at når sauene står på de høyeste toppene, da blir det fint vær?

Vi gratulerer

Helene Jenssen og Trygve Lea, Farestad, med en datter som ble født !8. nov. 08. Hun har fått navnet Kajsa.
Videre vil vi gratulere Cecilie Fidje og Jens Reidar Jenssen, Farestad som giftet seg i Sprangereid kirke 08.08.08. Samme dag hadde de også dåp av datteren Elvira-Celin i kirken
Dette skulle vi ha skrevet om i forrige nummer, men desverre fikk vi det ikke med.

Barnedåp på kapellet.

Søndag 28.okt. Barnets navn Aksel.
Foreldre Elin Pedersen og Odd Skoie. De bor i Mandal.

Tilskudd til resturering.

Skjernøy kapell har fått kr 262.500 av Norsk kulturminnefond.

Fors. neste side.

Dette er jo kjærkomne penger når det gjelder kapellet. Det gjenstår å restaurere begge ender mot sør og nord. Dette er planlagt å bli tatt til våren.
Tidligere er kapellet blitt tildelt kr 250.000 av Vest-Agder fylkeskommune for restaurering av tak og frontvegg.
Disse pengene har ingenting med innsamlingen til nybygg å gjøre.

Innflyttet i nytt hus.

Vi gratulerer Vigdis og Georg Walvick som i slutten av november flyttet inn i nytt hus, som ligger innerst i Fidja på Dyrstad.
Deres gamle hus og eiendom er overtatt av sønnen Reidar Hågan Walvick som nå bor der med familie.

Neste nummer av Skjernøyposten

er det på nytt jubileum. Da er det 40 år siden vi begynte.
Vi lurte på om noen har en liten hilsen til oss, som vi kan ta med i det nummeret.
Det kan være både ros og ris. Etter 40 år tåler vi det meste.

Julegrana er tent

For første gang er det julegran med tente lys ved kapellet.
Fredag 5. des. ble lysene tent. Det var ungdomsgruppa som sto for arrangementet, og det var møtt fram ca: 100 personer av stort og smått.
Noen av jentene og guttene her ute er medlemmer i Blomdalen jentekorps og Mandal

Guttekorpset. Disse hadde dannet et orkester og spilte julesanger, og etter at lysene var tent, var det gang rundt juletreet
Resten av arrangementet foregikk inne i kapellet hvor det var dekket bord i storsalen og lillesalen var gjort klar for de minste barna som kunne se "Jul i Blåfjell" på storskjerm.
Det ble solgt risgrøt, pølser og kaker og kaffe. Barnekoret sang og til slutt var det trekning av loddene som alle fikk som kjøpte mat.
Et flott arrangement, håper det kan bli årlig.

Her er musikantene. Fra venstre Martine Walvik, Henriette Herstad Adriaenssens, Cathrine Bentsen Berge, Tor Olav Gauksås, Pernille Herstad Adriaenssens, Marius Walvik og Frida Bentsen Berge
Heidi Bentsen sto vel lengst til venstre, men dessverre kom hun ikke med på bildet.

Musikkonkurranse.

Det ble delt andreplass og stipend på kr 2500 til Margrethe Lans Syvertsen (12) fra Ytre Farestad i pianospill på årlige Rotarys musikkonkurranse den 4. des.
Det er imponerende at en så ung jente greier å komme så høyt i konkurransen.

Bildet er fra "Lindesnes" og viser Magrethe som spiller og synger Abbas sang Money, Money, Money

Stormyra oppdyrket.

Heidi og Terje Berge har utbedret veien til Stormyra, som ligger på toppen av øya, nord for Farestadtjønna.
De har også ryddet for trær, og renset opp i utløpet som går ned til tjønna. Det har en gang vært et fint jorde, og nå ser det ut til å være på god vei til å bli det igjen.
Tidligere sto det en sommerflor her, men oreløpig er det bare murene igjen.

Evert

Planutvalget

har igjen vært på Dyrstad for å se på forholdene til å sette opp en sjøbu for Henry Abrahamsen.
Han er nå registrert som yrkesfisker, og da gjelder det andre regler for oppbevaring av redskaper i strandsonen.
Kommunen har nå satt opp en pumpestasjon og lagt to murer rett ovenfor området der sjøbuen til Henry var planlagt. Denne sjøbuen ble som kjent avslått av fylkesmannen og settefylkesmann fra Rogaland.
Både naboer og planutvalget er oppgitte over at kommunen bare tar seg til rette uten en gang et nabovarsel.
Nå får vi vente og se om ikke også Henry, som er den eneste fastboende på Dyrstad uten sjøbu, får lov til å bygge.

Skjernøykalenderen.

Minner om at det forsatt er mulig å få kjøpt kalendere og kort.
Skjernøykort er flott som julekort.
Husk at alt salg går uavkortet til utbygging av kapellet.
Pr 5. des er det kommet inn 752.000 på innsamlingskontoen.

Parkering utenfor Grendehuset

Styret i Skjernøy Vel ønsker med dette å gjøre oppmerksom på at parkering utenfor Grendehuset ikke er tillatt av sikkerhetsmessige grunner. Det er kun adgang til korte stopp og på- og avlessing.
Parkering bør skje ved kapellet. Vi håper leserne av Skjernøyposten tar dette til etterretning, da det ikke er ønskelig med for mye skilting.

Styret i Skjernøy vel.

Siden sist.

Ja, nå står atter en jul for døren, og ikke lenge til kan vi igjen gå lysere tider i møte.
Vi har et godt år bak oss, og vi håper neste år vil bli like godt.
For å oppsummere den siste tiden værmessig, har det vært en tålig mild høst med mye nedbør og vind. Storms styrke noen ganger, fra syd - sydvest.
Flere dager i hummerfisket fikk en ikke dradd teinene som sto på utsatte steder.
Til nå har vi hatt to tre frostdager og vi har så vidt sett snøen.
Når julen står for døren er det mye gjøremål, med baking og tilrigging, Julelys er satt opp ved svært mange hus. Det ser veldig fint ut.
Postkassene er fulle av reklame. Men det er nå sånn at dette også hører julen til.
Vi vil ønske alle våre lesere en riktig god jul og et like godt nyttår.

God Jul!

Det hev ei rose sprunge.

Tysk julesalme fra 1587

2 Om denne rosa eine
er sagt Jesajas ord.*
Maria møy, den reine,
bar rosa til vår jord.
Og Herrens miskunnsmakt
det store under gjorde
som var i spådom sagt.

3 Guds rose ljuvleg angar
og skin i jordlivs natt.
Når hennar ljos oss fangar,
ho vert vår beste skatt.
Me syng i englelag:
No er det fødd ein Frelsar,
og natti vart til dag.